

3. Kas direktiivi 2008/48/EÜ artiklit [23] tuleb tõlgendada nii, et riigisiseses õiguses ette nähtud sanktsioon, nimelt tarbijakrediidilepingu tühisus, mille puhul tuleb tagasi maksta üksnes antud krediidi põhisumma, on proportsionaalne, kui krediidikulukuse aastamäära ei ole tarbijakrediidilepingus täpselt esitatud?
4. Kas direktiivi 93/13/EMÜ ⁽²⁾ artikli 4 lõikeid 1 ja 2 tuleb tõlgendada nii, et selliste kõrvalteenuste paketi eest makstav tasu, mille osutamine on ette nähtud põhilepinguks oleva tarbijakrediidilepingu kõrval eraldi sõlmitud lisalepinguga, tuleb pidada lepingu põhiobjekti osaks, mistõttu ei allu see ebaõiglase olemuse kontrollile?
5. Kas direktiivi 93/13/EMÜ artikli 3 lõiget 1 koosmõjus selle direktiivi lisa punkti 1 alapunktiga o tuleb tõlgendada nii, et tarbijakrediidiga seotud kõrvalteenuste kohta sõlmitud lepingus sisalduv lepingutingimus on ebaõiglane, kui tarbijale antakse sellega abstraktne võimalus osamakseid ajatada ja ümber kavandada, mille eest peab tarbija maksma tasu ka siis, kui ta seda võimalust ei kasuta?
6. Kas direktiivi 93/13/EMÜ artikli 6 lõiget 1 ja artikli 7 lõiget 1 ning tõhususe põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus õigusnormid, mille kohaselt võib osa menetluskuludest jätta tarbija kanda järgmistel juhtudel: 1) kui nõue tuvastada, et lepingutingimuse tuvastatud ebaõiglase olemuse tõttu ei tule makseid teha, osaliselt rahuldatakse [...]; 2) kui õiguse kasutamine nõude summa numbrilisel kindlaksmääramisel on tarbija jaoks muutunud praktiliselt võimatuks või ülemäära keeruliseks ja 3) alati, kui tegemist on ebaõiglase lepingutingimusega, sealhulgas juhtudel, mil ebaõiglase lepingutingimuse olemasolu ei avalda tervikuna ega osaliselt vahetut mõju krediidiandja nõude suurusele või kui lepingutingimus ei ole menetluse esemega vahetult seotud?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiiv 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ (ELT 2008, L 133, lk 66)

⁽²⁾ Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglase tingimuste kohta tarbijalepingutes (ELT 1993, L 95, lk 29, ELT eriväljaanne 15/02, lk 288)

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supreme Court (Iirimaa) 25. novembril 2022 – Friends of the Irish Environment CLG versus Government of Ireland, Minister for Housing, Planning and Local Government, Ireland and the Attorney General

(Kohtuasi C-727/22)

(2023/C 63/26)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supreme Court

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Friends of the Irish Environment CLG

Vastustajad kassatsioonimenetluses: Government of Ireland, Minister for Housing, Planning and Local Government, Ireland and the Attorney General

Eelotsuse küsimused

1. Kas keskkonnamõju strateegilise hindamise direktiivi ⁽¹⁾ artikli 2 punkti a koostoimes artikli 3 lõike 2 punktiga a tuleb tõlgendada nii, et meetet, mille on vastu võtnud liikmesriigi täitevvõim muul põhjusel kui õigus- või haldusnormist tuleneva kohustuse tõttu ning mitte õigus- või haldusnormidest tulenevate volituste alusel, saab käsitada kava või programmina, mis on hõlmatud direktiivi kohaldamisalaga, kui sellisel vastu võetud kavas või programmis on kindlaks määratud madalama tasandi arendusele nõusoleku andmise või selle andmisest keeldumise raamistik, ja seega on see kooskõlas direktiivi artikli 3 lõikest 2 tulenevate nõuetega?
2. Kas keskkonnamõju strateegilise hindamise direktiivi artikli 3 lõiget 1 koostoimes artikli 3 lõigetega 8 ja 9 tuleb tõlgendada nii, et kava või programm, milles on konkreetselt, ehkki kirjelduse kohaselt „soovituslikult“ ette nähtud rahaliste vahendite eraldamine teatavate taristuprojektide ehitamiseks, et toetada teise kava ruumilise arengu strateegiat, mis on ise madalama tasandi ruumilise arengu strateegia alus, võib ise olla kava või programm keskkonnamõju strateegilise hindamise direktiivi tähenduses?

Kui vastus teise küsimuse punktile a on jaatav, siis kas asjaolu, et kava eesmärk on vahendite eraldamine, tähendab, et seda tuleb käsitada eelarvekavana artikli 3 lõike 8 tähenduses?

3. Kas keskkonnamõju strateegilise hindamise direktiivi artiklit 5 ja I lisa tuleb tõlgendada nii, et kui artikli 3 lõike 1 kohaselt on nõutav keskkonnamõju hindamine, tuleb artiklis 5 ette nähtud keskkonnamõju hindamise aruandes pärast eelistatud valiku mõistlike alternatiivide kindlakstegemist viia läbi eelistatud valiku ja mõistlike alternatiivide võrreldav hindamine?

Kui vastus küsimuse punktile a on jaatav, siis kas direktiivi nõue on täidetud, kui mõistlike alternatiivide võrreldav hindamine on toimunud enne eelistatud valiku tegemist ning seejärel hinnatakse kava või programmi eelnõud ja korraldatakse täielikum keskkonnamõju strateegiline hindamine üksnes eelistatud valiku suhtes?

- (¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2001. aasta direktiiv 2001/42/EÜ teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamise kohta (ELT 2001, L 197, lk 30; ELT eriväljaanne 15/06, lk 157).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Varhoven administrativen sad (Bulgaaria) 29. novembril 2022 –
Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Sofia pri Tsentralno
upravlenie na NAP versus „Valentina Heights“ EOOD**

(Kohtuasi C-733/22)

(2023/C 63/27)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Varhoven administrativen sad

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Sofia pri Tsentralno upravlenie na NAP

Vastustaja kassatsioonimenetluses: „Valentina Heights“ EOOD

Eelotsuse küsimused

- 1 Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ (¹), mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 98 lõiget 2 koostoimes III lisa punktiga 12 tuleb tõlgendada nii, et viidatud sättes hotellide ja muude samalaadsete majutusasutuste pakutava majutuse suhtes ette nähtud vähendatud maksumäära kohaldamine on lubatud, kui kõnealused majutusasutused ei ole taotluse esitanud liikmesriigi õigusnormide alusel liigitatud teatud kategooriasse[?]
- 2 Kas juhul, kui eelmisele küsimusele vastatakse eitavalt, tuleb nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 98 lõiget 2 koostoimes III lisa punktiga 12 tõlgendada nii, et viidatud säte lubab vähendatud maksumäära valikuliselt kohaldada teatud kategooria teenuste konkreetsetele ja eriomastele osadele, kui selleks on kehtestatud tingimus, et hotellides ja muudes samalaadsetes majutusasutustes pakutav majutus võib toimuda ainult majutusasutustes, mis on taotluse esitanud liikmesriigi õigusnormide alusel liigitatud teatud kategooriasse või millele on väljastatud ajutine tõend teatud kategooriasse liigitamise menetluse alustamise kohta[?]

(¹) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).